

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

โดยการสอนแบบปกติกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

The Comparison Of Learning Achievement and satisfaction

For English Learning Of Students in Prathomsuksa 3 through Learning Activities

by Traditional Teaching Style and TPR Technique

รมิตา บุญยะมา**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยทดลองมีวัตถุประสงค์สองประการ คือ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique) และ (2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยยะทางสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique) มีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

Abstract

The purpose of this experimental study was to compare the English learning achievement and the students' satisfaction through learning activity by tradition teaching style and TPR. The sample selected by simple random sampling was 70 students who were studying Grade 3 in the second semester of academic year 2016 at Phraharuthai Nonthaburi School. The findings were as follow: 1) The students who underwent the learning activity by TPR had a significantly higher

learning achievement than those who underwent the learning activity by tradition teaching style at the .05 level. and 2) The students who underwent the learning activity by TPR were satisfied with management of English instruction at the highest level; while those who underwent the learning activity by tradition teaching style were satisfied with at high level.

Key Words: (1) การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (2) นักเรียนชั้น ป.3 (3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(4) กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Total Physical Response

 *บทความนี้เรียบเรียงจากวิทยานิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนแบบปกติกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

**นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

เด็กเล็กเป็นวัยแห่งการเรียนรู้สิ่งใหม่ แต่ก็ยังมีความหวาดกลัวที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง การช่วยให้เด็กมีความสุขในการเรียนรู้จะเป็นรากฐานสำคัญในการปรับตัว และพัฒนาการของเด็ก (กมลรัตน์, 2527) เฉลิมเกียรติ (2522) กล่าวว่า ฟรอยด์ได้อธิบายเรื่องการพัฒนาการของวัยเด็กไว้ในทฤษฎีจิตวิเคราะห์ว่า วัยเด็กเป็นรากฐานในการพัฒนาการบุคลิกภาพผู้ใหญ่อายุและเพียเจต์ก็ได้กล่าวถึงพัฒนาการของเด็กไว้ในทฤษฎีของเพียเจต์ เช่นกันว่า หลักการพัฒนาการของเด็กเล็กมี 3 ประการดังนี้ (1) พัฒนาการตามวัย (2) พัฒนาการตามประสบการณ์การเรียนรู้ (3) พัฒนาการที่เกิดจากประสบการณ์ตามวัยของตัวเอง (กมลรัตน์, 2557) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเขียนได้อย่างเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน ผู้สอนมักจะดำเนินการสอน โดยเริ่มตั้งแต่การสอนศัพท์ สอนอ่าน แล้วจึงสอน โครงสร้างประโยค คำศัพท์ จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษาที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ข้อความ ประโยค และ โครงสร้างของภาษา ดังนั้น ความรู้ด้านคำศัพท์มีบทบาทสำคัญยิ่งในการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ดังที่ จีราภรณ์ ทินอุทัย (2557) กล่าวว่า และผู้เรียนจำเป็นต้องมีพื้นความรู้เรื่องคำศัพท์ในระดับหนึ่งด้วย

นอกจากนี้คำศัพท์ยังมีความสัมพันธ์กับทักษะอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูดและการเขียนอีกด้วย ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจคำศัพท์ ฟังไม่รู้เรื่อง จับใจความไม่ได้ ทำให้การสื่อสารขัดข้องและไม่ประสบความสำเร็จ และทำให้ผู้เรียนเขียนไม่ได้ใจความชัดเจนเนื่องจากสะกดคำไม่ถูกต้องนั่นเอง

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ผู้วิจัยพบว่า การไม่รู้คำศัพท์เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน จึงมีความสนใจเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique) และเลือกวิธีการสอนดังกล่าวมาใช้ในการทดลองครั้งนี้ เพราะผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การสอนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ควรเริ่มต้นจากทักษะที่ง่ายที่สุดคือการฟัง ไปสู่ทักษะที่ยากขึ้นตามลำดับ คือ การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้ กระบวนการสอนที่เริ่มต้นจากการฟังสามารถสร้างความรู้สึกมั่นใจให้กับผู้เรียนได้อีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique)
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบปกติกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique)

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี จำนวน 9 ห้อง นักเรียนทั้งหมด 304 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี โดยมีเกณฑ์การเลือกกลุ่มนักเรียนจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้น ป.3/1 จำนวน 35 คน และ นักเรียนชั้น ป.3/3 จำนวน 35 คน ซึ่งนักเรียนทั้งสองห้องมีความรู้ความสามารถเท่าเทียมกัน โดยมาจากโปรแกรมการเรียนเดียวกัน (SIP : Special Intensive English Program) และมีผลการสอบของภาคเรียนที่ผ่านมาใกล้เคียงกัน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนซึ่งมี 2 วิธี คือ

2.1.1 การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique หรือ TPR Technique)

2.1.2 การสอนแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลการเรียนรู้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 ความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique) สูงกว่าการสอนแบบปกติ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Technique) กับการสอนแบบปกติแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นที่สูงขึ้น ดังนี้

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หรือระดับชั้นประถมศึกษาอื่นๆ นำไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานต่อความเข้าใจในงานวิจัย ดังหัวข้อต่อไปนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) มนุษย์เกิดมามีหลายสิ่งหลายอย่างที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด เช่น เพศ รูปร่างพรรณภายนอก และอีกหลายสิ่งที่มีมนุษย์ต้องอาศัยการเรียนรู้ Morgan & King (1996, อ้างใน พรทิพย์ จินตกานนท์, 2529) การเรียนรู้คือการพัฒนาพฤติกรรมที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสัตว์ มนุษย์มีชีวิตรอดด้วยการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม และบุคคลรอบข้าง การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ที่ค่อนข้างถาวร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดจากการฝึกหัด เช่น การเรียนรู้ร่วมกันเป็นสังคม พรหมทิพย์ (2551) กล่าวว่า ความสำคัญของการเรียนรู้มี 3 ประการ คือ

- (1) การเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นหรือต่ำลง
- (2) การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์หรือการฝึกหัด
- (3) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการเรียนรู้ต้องเป็นพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร

จุดมุ่งหมายการสอนคำศัพท์ การสอนคำศัพท์จะให้ประสบผลสำเร็จได้ จำเป็นต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการสอนคำศัพท์ จากการศึกษาจุดมุ่งหมายจากผู้เชี่ยวชาญด้านสอนการภาษา (ศศิธร แสงธนู และ คิด พงศทัต, 2521 : 39-10) สามารถสรุปจุดมุ่งหมายของการคำศัพท์ได้ดังต่อไปนี้

2.3.3.1 นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์นั้นได้ถูกต้อง กล่าวคือ ครูต้องหาวิธีที่จะให้นักเรียนออกเสียงคำๆนั้นได้อย่างถูกต้องด้วย

2.3.3.2 นักเรียนสามารถสะกดคำศัพท์นั้นได้อย่างถูกต้อง เป็นจุดประสงค์อีกข้อหนึ่งที่ผู้เรียนคำศัพท์จะต้องสามารถสะกดให้ได้ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาทักษะทางการเขียน

2.3.3.3 นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์นั้น ได้แก่ ความสามารถในการจำและบอกความหมายของศัพท์นั้นๆได้ โดยเฉพาะสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ในบริบทได้อย่างถูกต้อง

2.3.3.4 นักเรียนสามารถนำคำศัพท์นั้นไปใช้ในประโยคต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษานั้นๆได้อย่างคล่องแคล่ว และถูกต้อง ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน

Phrasal Verbs กริยาวลี Phrasal Verbs คือ กริยาที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นกริยา (verb) และคำอื่น (มักเป็นคำบุพบท) เมื่อรวมกันแล้วความหมายก็เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เช่น give up, get up

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จุดมุ่งหมายของวิธีสอนแบบนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียน ได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศ และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ต่อไปหลังจากเรียนในระดับเริ่มต้นแล้ว ในระยะแรกของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่ต้องพูด แต่เป็นผู้ฟังและทำตามผู้สอน ผู้สอนเป็นผู้กำกับพฤติกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ผู้เรียนเป็นผู้เลียนแบบการกระทำของผู้สอน โดยผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียน 2-3 คน ปฏิบัติตาม โดยผู้สอนปฏิบัติตามคำสั่งนั้นด้วย จากนั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งต่างๆของผู้สอน หลังจากที่เรียนโดยปฏิบัติตามคำสั่งแล้วระยะหนึ่ง เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะพูด ก็จะเป็นผู้ออกคำสั่งเอง และจะเรียนอ่าน และเขียนต่อไป ผู้สอนได้สื่อสารกับผู้เรียนทั้งชั้นและเป็นรายบุคคล ส่วนผู้เรียนได้เรียนรู้จากการสังเกตดูเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ช่วยให้เห็นใจและจำได้ดี นอกจากนี้การให้ผู้เรียนพูดเมื่อพร้อมที่จะพูดช่วยลดความวิตกกังวลของผู้เรียน ทำให้การเรียนภาษาเป็นเรื่องน่าสนุกและง่ายขึ้น ภาษาที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนเน้นที่ภาษาพูด โดยเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์มากกว่าด้านอื่นๆ โดยอิงอยู่กับประโยคคำสั่ง ทั้งนี้เพราะภาษาพูดที่ใช้กับเด็กวัยเรียนรู้ภาษานั้น ส่วนใหญ่เป็นประโยคคำสั่ง ความเข้าใจคำพูดที่ได้รับฟัง ความมาก่อนการแสดงออก ภาษาพูดจึงได้รับการเน้นมากกว่าภาษาเขียน ผู้สอนอาจจะใช้ภาษาของผู้เรียนอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการเรียนแบบนี้ก่อน หลังจากนั้นแทบจะไม่ต้องใช้ภาษาของผู้เรียนเลย เพราะผู้เรียนจะเข้าใจความหมายได้ชัดเจนจากการแสดงท่าทางอยู่แล้ว ผู้สอนสามารถที่จะทราบได้ทันทีว่าผู้เรียนเข้าใจหรือไม่ จากการสังเกตการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้เรียน เป็นเรื่องแน่นอนว่าในการพูดครั้งแรกๆ ของผู้เรียนจะต้องมีที่ผิด ผู้สอนจะต้องอดทนและแก้ไขเฉพาะสิ่งที่ผิดสำคัญๆ เท่านั้น และควรแก้ไขอย่างนุ่มนวล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แรกขวัญ ครองงาม (2547) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าวิธีการสอนดังกล่าวเหมาะกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ รวมถึงเป็นวิธีสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะฟังพูด

เมธชวิน อินธิไชย (2547) ได้ทำเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไปใช้ในการวิจัยเรื่อง การใช้วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อเตรียมการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนานาชาติเมธา ตำบลท่าพระยา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ในช่วงภาคฤดูร้อนก่อนเปิดภาคเรียนตามปกติ ประจำปี 2547 ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางมีความแตกต่างกัน โดยความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

พัชรพิมล บุญรัมย์ (2537) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนมดแดง (บ้านดงบัง) จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 60 คน โดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและการสอนตามแนวการสอนเพื่อการ สื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้การสอนแบบ ตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่าการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ใช้รูปแบบ post-test only control group design

วิธีการเก็บข้อมูล

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผลการเรียนของภาคเรียนก่อนหน้าที่มีความใกล้เคียงกัน สุ่ม โดยการจับฉลากเพื่อเข้ากลุ่ม โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองสอนด้วยวิธี TPR และกลุ่มควบคุมสอนด้วย วิธีปกติ
2. ดำเนินการสอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 8 แผน แผนละ 50 นาที จากนั้นให้ทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และทำแบบ ประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
3. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติและสรุปผลการทดลองต่อไป

ผลการวิจัย

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระหฤทัยนันทบุรี ที่ได้รับการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความพึงพอใจต่อการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระ หฤทัยนันทบุรี สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้พบว่า วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) มีแนวคิดและหลักการสอนที่เน้นบทบาทของความเข้าใจในการรับรู้ภาษาที่สองของผู้เรียน โดยการใช้ท่าทาง การแสดงออกด้วยภาษากาย เป็นทักษะการสื่อสาร เหมาะกับผู้เรียนที่เพิ่งเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นการเรียนรู้ที่ใช้ประสาทสัมผัส และการเคลื่อนไหวในการช่วยจำ เน้นให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุกสนานและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ แรกขวัญ ครองงาม (2547) ที่พบว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) เป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ อีกทั้งวิธีการสอนนี้เน้นที่พัฒนาทักษะการฟัง เพราะทักษะการฟังเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูด ซึ่งเป็นการสอนที่ไม่ฝืนทักษะธรรมชาติของการสอนภาษา การร่วมกิจกรรมก่อให้เกิดความสนุกสนาน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) โดยผลรวมนั้นนักเรียนมีความพึงพอใจสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) นั้น นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมโดยใช้ท่าทางประกอบเป็นหลัก จึงทำให้เกิดความสนุกสนานและไม่รู้สึกเบื่อในการเรียน อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique)

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรใช้ภาษาอังกฤษในการสอนให้มากขึ้นเพื่อสร้างความคุ้นเคยให้นักเรียนและอาจเพิ่มเติมคำอธิบายด้วยการพูดภาษาไทยหากนักเรียนไม่เข้าใจคำสั่ง เพราะการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีการสอนที่นักเรียนต้องเข้าใจประโยคที่ได้ฟัง และเมื่อนักเรียนฟังเข้าใจแล้วนักเรียนจะสามารถแสดงความเข้าใจด้วยการแสดงท่าทางหรือการพูดสนทนา เช่น ในชั่วโมงแรกผู้วิจัยออกเสียงได้เพียง 1 ครั้งก็จะปรากฏเสียงของนักเรียนพูดตามทันที ผู้วิจัยต้องเตือนนักเรียนบ่อยมากในช่วงโมงแรกเพื่อบอกนักเรียนว่า ให้นักเรียนฟังครูพูดให้ชัดเจนก่อน และครูแสดงท่าทางจนเข้าใจว่าสิ่งที่ครูออกเสียงหมายความว่าอย่างไร จึงจะพูดตามได้

2. การจัดการเรียนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น ควรใช้วิธีการสอนทั้ง 4 ประเภทสลับเปลี่ยนกันไปเพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายในการทำกิจกรรม แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนด้วย เช่น การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยการเล่าเรื่อง (TPR-S) เหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีทักษะในการสื่อสาร สามารถพูดโต้ตอบได้

3. ควรใช้ภาพหรือวัตถุจริงเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอน มากกว่าภาพประกอบที่เป็นรูปการ์ตูน เพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น

4. คำศัพท์ที่นำมาใช้สอน ไม่ควรเป็นเรื่องไกลตัว และไม่ควรมากจนเกินไปในหนึ่งคาบเรียนที่สอน

5. ครูควรให้ความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยผู้สอนต้องเตรียมอุปกรณ์การสอนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เพื่อให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรคำนึงถึงการนำทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

6. ควรมีการศึกษาและทดลองนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR Technique) ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับชั้นอื่นและกลุ่มสาระอื่นๆ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สาระอื่นที่ใช้กิจกรรมนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นสัมพันธ์และสอดคล้องกับผลการวิจัยในครั้งนี้หรือไม่

7. ควรมีการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในรูปแบบวีดิทัศน์ เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกต่อไป

คำขอขอบคุณ

ขอขอบคุณคณะอาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันมีค่าจนข้าพเจ้ามีความสามารถในการทำวิจัยเล่มนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2527). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศรีเดช
- เฉลิมเกียรติ ผิวนวล. (2522). จิตวิเคราะห์ของ فروยด์. กรุงเทพฯ: บริษัท สำนักพิมพ์ดวงกมล จำกัด
- ดวงเดือน แสงชัย. (2531). การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์
- บำรุง ไตรรัตน์. (2524). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- แรกขวัญ ครอบงาม. (2547). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย ทำทางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต(การสอน ภาษาอังกฤษ).มหาวิทยาลัยสารคาม.
- ศิธร สงธนู & คิด พงศทัต. (2521). คู่มือครูภาษาอังกฤษ: ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สามมิตร
- ศรีวิไล พลมณี. (2528). ภาษาและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่: สายส่ง ศึกษิต บริษัท เกล็ด ไข่ไทย จำกัด
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรเจริญ ทัศน์
- ฮาร์เมอร์, เจเรมี. (2546). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า